

ALAPVETÉS

AZ ÁRPÁDFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
„Más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Juhász Gyula: Föltámadás után

Negyven napig még a földön maradt
És nézte az elmúló tájakat.

És mondta: Ez Jordán, ez Golgota.
Itt verejtek volt és emitt csoda.

És nézte, hogy a játszó gyermekek
Homokba írnak nagy keresztek.

És nézte, hogy a sírján csöndesen
Megnő a fű és borostyán terem.

Aztán megállt a Tábor tetején.
Oly könnyű volt a szíve, mint a fény.

Mint pelyhet, érezte az életet
És derűsen és némán mennybe ment.

Túlcsorduló szeretet

„Mivel tehát megigazultunk hitből, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Óáltal járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk Isten dicsőségében. Sőt, dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mert tudjuk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet, a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.” /Róm 5,1-5/

Pünkösöd hetébe léptünk, aminek evangéliumát aligha lehetne szebben elmondani, mint hogy *„szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.”* A kitöltés, a kicsordulás szavak valami olyan gazdagságról árulkodnak, amely nem cseppenként csordogál, hanem bőven árad.

A teljes Szentháromság Isten a szeretet, és a szeretet természete

az, hogy igyekszik kicsordulni, mint a víz a tele pohárból. A Szentlélek kitöltése ezt a képet idézi fel. Isten szeretete megmutatkozott azzal, hogy Krisztus testben eljött, de ez az esemény térben és időben korlátozott volt, sokan kimaradtak belőle, akik akkor nem találkozhattak Jézussal. Pünkösdkor ez a korlát is eltűnt, kiáradt Isten szerelme. (Érdekes, hogy nekünk magyaroknak két szavunk van a szeretetre és a szerelemre. Az utóbbi a túláradó, a mindent legyőző szeretet.)

Ez a kép felidézi a másik oldalt is. A levert szívbe a leggazdagabban áradó szerelem sem tud beáradni, ahogy a bővizű forrás vize sem jut be a bezárt palackba. Megtöltekezni csak nyitott szívvel lehet. Pál apostol azt mondja, hogy aki ezzel a szerelemmel megtöltekezik, az betelik hittel és reménnyel. Tudjuk, nála ez a három összetartozik: a hit, a remény, a szeretet. Itt is ez a sorrend: a hit által megigazulunk és megbékélünk

**„Most azért megmarad
a hit, a remény, a szeretet, e három;
ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”**

1 Kor 13,13

Istennel, de a hithez hozzátartozik a remény is. Azt mondja: nemcsak akkor van reménység, amikor különösen minden símán megy, hanem akkor is, ha a háborúságokkal kell dicsekednünk.

Az ilyen helyzetek tanítanak meg béke-szerűsre, testünk és a próbák elhordozására, és ezáltal edződik meg az ember. Mint ahogy a hidakat terhelési próbának vetik alá, hogy nyugodtan lehessen közlekedni rajtuk, úgy leszünk a nehézségek által kipróbáltak.

Nemcsak a magunk teherbírá-

sát próbáljuk itt meg, hanem mintegy kipróbáljuk Isten szeretetének és gondviselésének a szakítószilárdságát is. Ez a remény soha nem szégyenít meg.

Készülünk úgy a pünkösdre, mint ami a hit-remény-szeretet kitöltésének az ünnepe! Isten ezt bőven árasztja ránk, hiszen szükségünk van mind a béke-szerűsre, mind a kipróbált reményre.

Dr Szűcs Ferenc

2008. május 5-én elhangzott áhítata

/KÖVEKBŐL FIAK Igéhirdetés-kötetből/

2025. február 1 és július 31 között Nagy Dávid lelkipásztor helyettesíti Nyikos András lelkipásztorunkat, aki "szombat-félét" tölti, - ezúton is hasznos, jó pihenést kívánunk! Alábbiakban *Nagy Dávid lelkipásztor* fogalmazta meg benyomásait a gyülekezetünkről:

Árpádföld az én szememmel

Amikor ezeket a sorokat írom, már négy hónapja végzem a helyettesítési szolgálatot a gyülekezetben.

Az első gondolat ami megfogalmazódik bennem, hogy nagyon gyorsan telik az idő. Mintha csak tegnap lett volna a februári bemutatkozó szolgálatom, és már a szolgálati időm nagyobb része be is fejeződött. Ez azt jelzi, hogy egy

olyan közösséget ismertem meg a XVI. kerületben, ahol jól érzem magam és amihez jó tartozni.

Hogy mi a véleményem a gyülekezetéről, mit gondolok a jelenéről és a jövőjéről, bizonyos szempontból nehezen fogalmazható meg. Ez a gyülekezet ugyanis más, mint a korábbi szolgálati helyeim.

Az Egyházközség még nem te-

kint vissza több évtizedes önálló múltra. Akár úgy is lehet fogalmazni: a gyülekezet még gyermekkorban van. Ennek következtében még nem alakultak ki azok a szokások, hagyományok, amik egy hosszabb történelmi múlttal rendelkező közösségre jellemzőek. Ezek majd idővel ki fognak alakulni.

Ez a fiatalság az, ami nagyon szimpatikus a gyülekezet életében, mert ebből adódik az egyik legnagyobb áldás, ami sok egyházközség életéből hiányzik: a rugalmasság. Kívánom hogy az árpádföldi gyülekezet őrizze meg ezt a kincset!

Bár nem túl nagy az egyházközség létszáma, mégis magas a vasárnapi istentiszteleteken résztvevők létszáma. Engem elgondolkodtatott hogy nem-e az ilyen, kisebb de aktív és összetartó gyülekezetek azok, amik alkalmasabbak a keresztyén hit megélésére és a misszió végzésére? Nem ez a gyülekezeti modell lesz-e a 21.száz-

zadban ami megvalósítandó?

Néhány szót még az eddig végzett szolgálatomról és tapasztalataimról szeretnék megosztani.

Korábban soha nem tartottam házasköri alkalmakat. Bár a témák kiválasztása és a készülés komoly kihívást jelent, hálás szívvel köszönöm a kör tagjainak a pozitív visszajelzéseket.

Jó látni, hogy egy aktív, önálló ifjúsági kör működik a gyülekezetben. Ezt csak kevés egyházközség mondhatja el magáról.

A vasárnapi gyermek-gisten-tiszteletek szervezőinek és a zenei szolgálatot végzőknek köszönöm a segítséget.

Bízom benne hogy a gyülekezet nyári eseményeire, a hittan táborra és a családos hétre a felkészülés alapos lesz és sok áldást ad majd ezek által az Úr.

Nagy Dávid lelkipásztor

„A szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok.”

Róma 12,11

„Amit pedig szóltok vagy tesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek őáltala.”

Kolossé 3,17

Diakónia

„Nem jutalomért vagy háláért szolgálok, hanem hálából és szeretetből; jutalom, hogy tehetem.”

Ez a mottója a *Filadelfia-Diakonisszák két diktatúra szorításában* című most megjelent könyvnek. Nem könyvajánló ez az írás, bár jó lenne, ha sokan megismernék a 20. század első felében működött áldott, odaszánt életű nőkből álló szervezet tevékenységét, és a szolgálatukat mozgató lelkületet. Egyházunk szereteteszolgálatának kezdete, gyökerei ide vezethetők vissza.

Ma már több gyülekezetben van diakóniai csoport, sőt néhol alkalmazott diakónus is. Nálunk ilyen csoport nincsen, de többen végeznek szolgálatot idősek, betegek látogatásában, segítségében. A 2020-21. évi járvány időszakában gyülekezetünk időseivel kialakí-

tott kapcsolatok egy része megmaradt, a segítő szolgálatok is alkalmanként folytatódtak.

Aki keresi a gyülekezetben belüli tevékenység lehetőségét, ezen a téren Isten előtt is kedves, jó szolgálatot tehet. Több idős testvérünknek sokat jelent egy telefonhívás, látogatás, néhány soros e-mail, egy nyomtatott újság eljuttatása, vagy akár csak egy beszélgetés. Autós szállítási szolgálattal segíteni lehet a még járóképes időseinket eljuttatni az istentiszteletre (esetleg orvoshoz), de lehet, hogy az istentisztelet közvetítésének követésére szolgáló készülék használatában van szükség segítségre. Ha keressük a kapcsolódást, akkor tudjuk, látjuk, hogy mivel segíthetjük, könnyíthetjük idősebb testvéreink napjait.

És nemcsak az idősek felé szol-

gálhatunk: volt "komatál" szervezés gyermekszületés esetén, gyermekvigyázás baba-mama kör vagy házaskör időtartamában, sok-sok sütemény és palacsintasütés a hittantáborok időszakában 40-50 gyermek részére, stb.

A "diakónia" eredetileg szegénygondozás, - de minden hála-ból és szeretetből végzett szolgálat Isten előtt kedves, minket felüdítő tevékenység, és elmondhatjuk, hogy „jutalom, hogy tehetem”.

Reményiné Gyöngyi

Húsvéti kézműves műhely

Április 12-én, szombaton, egy nap-sütötte, szép tavaszi délután, ismét gyerekekkel telt meg templomunk. Nemcsak magukat hozták, hanem kézen fogva érkeztek szüleikkel, nagyszüleikkel, vagy éppen testvéreikkel.

Volt itt minden, amit a már évek óta rendszeresen részt vevő gyerekek megszokhattak: rövid áhítat Isten Igéjéből, zene, éneklés és az elmaradhatatlan alkotás.

Az áhítat során tanulták meg a gyerekek azt a régi református kö-

szöntést, mellyel elődeink húsvét reggelén üdvözölték egymást:

- Jézus Krisztus feltámadt!
- Valóban feltámadott!

A családok most sem érkeztek üres kézzel. A sarokban álló kis-asztalok idén is megteltek mindenféle finomsággal. Pedig most sem kérte őket erre senki – mégis hoz-

ták, jó szívvel, szeretetből.

Amíg a szorgos ujjacskák nyírtak és ragasztottak, a sütemények és pogácsák mellett, pár jó szó is elhangzott – egymás felé.

És mire elkészültek a gyerekek a színes templomablakokkal, rajtuk a felirattal, Jézus él, valahogy észrevétlenül beköszöntött az ünnep.

Ennyi lenne a titok? Elegendő a nap felé emelni a színes, áttetsző papírablakokat, és már látjuk, érezzük is, hogy itt valami más történik? Valami nem megszokott, nem hétköznapi?

Talán csak nekünk, felnőtteknek rejtély ez – a gyerekek számára az ünnep létezése és megélése, mintha sokkal természetesebb lenne. Nem véletlenül állította őket

Jézus, a legkisebbeket, példaként élénk. Feltétel nélküli bizalmuk, még egy ilyen, hitet próbáló, törtenésekkel teli ünnepet is könnyedén befogad. Az ő szájukból hallva e régi református köszöntést, számunkra, felnőttek számára is bizonyossá teheti aényt, hogy: Jézus Krisztus valóban feltámadott!

Ribinszky Zsófia hitoktató

**„Jézus ekkor ezt mondta neki:
„Én vagyok a feltámadás és az élet,
aki hisz énbennem, ha meghal is, él;
és aki él, és hisz énbennem,
az nem hal meg soha.”**

János 11,25-26

Vízjelek az idei hittantáborban

Mire számíthatsz?

Arra, hogy Istennek terve van veled!

Hogy Ő még a „sivatagi” napokból is tud valami jót kihozni.

Megtanít hálát adni ott is, ahol eddig csak szomorkodtunk, panaszkodtunk.

És hogy a cél nem a suli vagy az ovi vége, – hanem van egy fantasztikus és dicsőséges megérkezés a Legnagyobbhoz!

Mert Isten gyermeke – vagy Isten népe – folyamatosan úton van. A távolságból a közelségbe, a rab-ságból a szabadságba, a halálból az életbe tart. Ezen az úton mindig Isten mutatja meg a helyes irányt. A szabadulás csodája viszont nem

a régmúlt idők hatalmas megtapasztalása, hanem olyan esemény, amelynek minden nemzedékkel meg kell történnie. Isten népének minden nemzedéke fogságban él, és életbevágóan fontos, hogy személyesen is megértse, szüksége van Isten szabadító cselekedetére. Így ma is el kell mondaniuk az utánunk következő nemzedékeknek, hogy miként szabadít meg minket az Úr.

Idei táborunkat **június 25-29.** közötti időpontban tartjuk. Szeretettel hívjuk és várjuk a gyermekeket, június 15-ig még lehet jelentkezni!

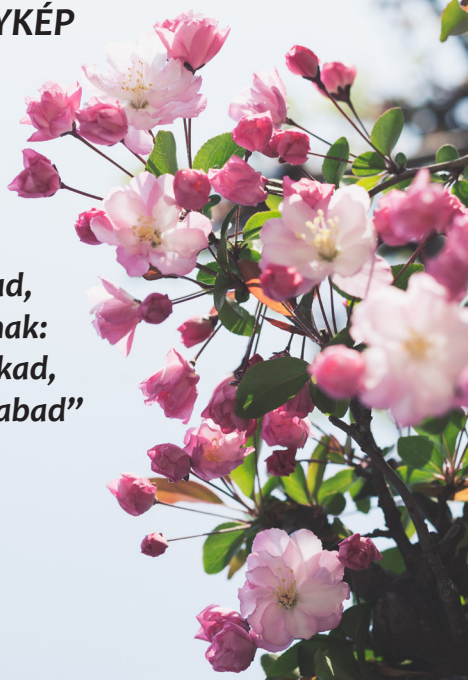
Orosz Piri

WEÖRES SÁNDOR: KERESZT-ÁRNYKÉP

*A keresztnek felső
ága égre mutat,
nagy örömhírt tudat:
„itt van a te utad”*

*a kereszt két karja a lébe szétszalad,
rajta sovány kezek tört vért virágnak:
„vigyázz: őr a lélek, de a test megszakad,
kétfelé visz ösvény s te szabad vagy, szabad”*

*a keresztnek alsó
ága földre mutat:
„vesződj: itt áss kutat,
lásd benne arcodat.”*

Gyülekezeti csendesnapok Sarudon

Ebben az évben **augusztus 19-24.** közötti időszakban tartjuk a családi gyülekezeti táborunkat. Többen már ismerjük az idei táborhelyünket Sarudon, jó emlékekkel készülünk és **hívogatunk** olyan testvéreket is, akik még nem voltak velünk csendeshéten.

Délelőttönként közös-, majd csoportos biblia-tanulmányozás, reggelenként-esténként imádság, közös énekelés a gyermekekkel együtt, délután szabad-foglalkozás. Alkalom van sok-sok beszélgetésre, egymás jobb megismerésére, játékra, sportolásra (foci,

kerékpározás, stb), horgászásra a Tisza tavon.

A szállás egyszerű, tiszta, kényelmes, az étkezés a szállásnál lévő étteremben történik.

A tábor napi költségeit táblázatban rögzítettük, de ezt csökkenteni tudjuk a reggelik és vacsorák árával, - ezeket gyülekezetünkben vállalkozó testvérek készítik. Az együttlét kedd vacsorával kezdődik, és vasárnap ebéddel zárul (tehát 5 nappal lehet szorozni az árakat) A néhány napra érkező testvéreket is szeretettel hívjuk, várjuk!

Szeretnénk, ha minél többen együtt lennének, ezért minél előbb várjuk a jelentkezéseket június 30-ig 10000 Ft előleg befizetésével. Családos, és egyedülálló testvére-

inket is hívjuk, gyertek, bátran jelentkezettek, nagyon jó lesz együtt!

Reményiné Gyöngyi

Pünkösdre készülve

*„Hála a munka áldásáért,
Hála a boldog percekért.
Hála, hogy adtál dalt is, fényt is,
S adtál szép zenét.”
(Hála - Gyülekezeti Énekeskönyv)*

Az elmúlt hetekben nagy betűkkel íródott be a szívembe a HÁLA.

Sok-sok mindenért mondhatok hálát Istennek, többek között a gyerekek között végzett szolgálat lehetőségéért és azért a kis közösegéért, akikkel vasárnapról vasárnapra együtt szolgálhatok.

Egyre több fiatal, kis gyermekes család talál rá templomunkra, gyülekezetünkre. Jönnek és maradnak. Ezt a gyerekistentiszteleten úgy éljük meg, hogy egyre kisebbnek érezzük a szőnyeget, amelyen ülünk, egyre több kisgyermek hallgatja Istenről szóló történeteinket és egyre több szorgos kéz tevékenykedik a kézműves asztalnál.

Az elmúlt időszakban Pünkösdre készültünk, egy történet-sorozattal. „Jézus Nagypénteken meghalt a kereszten, de harmadnapra feltámadt. Húsvét és Pünkösöd között pedig több alkalommal is megjelent. De kiknek? És ők hogyan ismerték fel Őt?” Így szólt minden alkalommal a történetek bevezetője.

A Húsvéttól Pünkösdig terjedő időszakban a tanítványokkal együtt mi is megismertük Jézus emberi oldala mellett Jézus isteni arcát is.

A sorozat fókuszában Jézus tanítványai álltak, akik megtapasztalták ezt a félelmetes csodát, és meg kellett tanulniuk, hogyan ismerjék fel Jézust ebben az átmeneti időszakban: Jézus földi szolgálata és a Szentlélek érkezése között.

Megismerték Őt, mert néven szólította őket, megismerték a kenyér megtöréséből, a jelekből, és a csodákból. A történeteket most is közösen fejeztük be. Ez azt jelenti, hogy minden gyermeknek le-

hetősége volt, hogy a történeteket kiegészítsék egy-egy, a szobában megtalálható tárggyal. Örült a szívünk, amikor hallottuk, a történetről megfogalmazott gondolataikat, és azt, hogy hogyan kapcsolják össze azt az egyes tárgyakkal.

Jézus feltámadás utáni megjelenései mindenkit lenyűgöztek, kezdve a tanítványoktól, Pál apostolon keresztül, évszázadok és ezredesek keresztényein át egészen a mai emberekig. Pünkösdre való készülés során mi mindannyian újra átéltük ezeket a találkozásokat, együtt a gyerekekkel és a szolgálatra való felkészülésnél az Igére figyelés magányosságában.

Karácsony, Húsvét, Pünkösöd.

E három ünnep misztériumára, nagy titkára évről évre készülünk lelkileg is. Karácsonyra az adventi időszakban. Húsvétra a böjti időszakkal. De hogyan készülünk Pünkösdre? Hogyan készülünk a Szentlélek eljövetelére? Készülünk-e?

Hálát adunk Istennek, hogy idén számunkra ez megadatott és hat héten keresztül arra a Jézusra figyelhettünk, aki „*Szenvedése után sok bizonyítékkal meg is mutatta nekik, hogy ő él, amikor negyven napon át megjelent előttük, és beszélt az Isten országa dolgairól.*” *Ap.Csel.1,3*

Hálásak vagyunk a szolgálat lehetőségéért, a történetmesélés szemléletéért, a pütkösi történetért. A szolgálat előtti imaközösségért, a gyerekekkel közösen elmondott imákért. A Szentlélekért.

Váradí Ildikó

A bölcsesség forrása

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet” (Péld 9, 10)

A Szentírás körültekintően megfogalmazott tanácsai között megnevezi a bölcsesség, az értelem, a tudás egyetlen helyes forrását: Isten megismerésére van szüksége annak, aki Istennek tetsző életet szeretne élni. Isten megismerése nyújtja azt a viszonyítási pontot, jelenti majd azt az iránytűt, amihez képest, ami által képesek leszünk keresztyénként látni a környezetünket, megfelelően értékelni a bennünket körülvevő világot, a benne lezajló folyamatokat és hozzásegít a helyes, keresztyéni reakálás megtalálásához.

Nem véletlenül indítja Kálvin korszakos művét, az *Institutiót* ezzel a kijelentéssel: „Bölcsességünk csaknem teljes egészében két rész-

ből áll, ezek: Isten és önmagunk ismerete”. Az *Institutió* első könyve a keresztyén teológia egyik meghatározó kérdésével indul: hogyan tudhatunk meg bármit Istentől. Kálvin mindenekelőtt határozottan rögzíti, hogy „Isten ismerete és a magunk ismerete szorosan összekapcsolódik, Isten ismerete nélkül magunkat sem ismerhetjük meg igazán, és a magunk ismerete nélkül nem ismerhetjük meg Istent sem”. [...] „Isten ismerete világosan jelen van a világ és minden teremtmények rendjében, de ennél is világosabban és számunkra érthetőbben az Igében”. A keresztyén hívő Kálvin szerint csak a Szentírás révén ismerheti meg Isten megváltó részvételét a történelemben, ami Jézus életében, halálában és feltámadásában teljesedett ki (I. iv. 1-4). Kálvin meglátása szerint a „kijelentés kulcsa Jézus Krisztus”;

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.”

Filippi 4,7

Ő közvetíti számunkra az istenismeretet (I. vi. 1.)

A Biblia a XXI. század Istent megismerni vágyó emberének is természetesen a rendelkezésére áll. Ezen kívül azonban bármelyik könyvtár vagy könyvesbolt polcain a „vallásos irodalom” címszónál bőséges kínálat tárul az érdeklődő elé. Ezek a több száz év alatt keletkezett gondolatok és azok írásba foglalásai sokszor értékes kiegészítói, magyarázói, kommentáló segítői lehetnek a Szentírás helyenként nehezen értelmezhető üzeneteinek – ha „jó kézzel” választjuk ki a megfelelő műveket és azokat a számunkra emészthető tempóban és sorrendben „fogyasztjuk”. Nyilván a leghelyénvalóbb ezzel az igénnyel, kéréssel lelkészünkhez fordulni, aki egészen bizonyosan szakavatott tanácsokkal tud ellátni bennünket. Ilyen lelkészi támogatás alapján állt össze több év alatt az én induló Irodalom/ol-

vasmány-jegyzékem is, amit most szeretnék mindnyájatokkal megosztani, részben érzékeltetve a rendelkezésünkre álló irodalom gazdagságát, bőségét is, hozzátéve, hogy – bár az egyes témakörök bizonyos egymásra épülést, sorrendet is jelezni kívánnak, a „helyes” ütemet mindenkinek magának kell kipróbálnia és megtapasztalnia. Tehát a Megváltó megismeréséhez vezető út egyik - de hangsúlyozottan és kiemelten nem egyetlen és kizárólagos -, az én esetemben működő és bevált leírását szeretném megosztani és szeretettel ajánlani.

1. **Az alapok és a kezdet**

A Bibliában olvasható üzenetek megértése szempontjából kiemelve fontos az egyes alapfogalmak pontos, precíz megismerése, elmélyítése. Ehhez segít hozzá szerintem ragyogó pedagógiai érzékkel is **Cseri Kálmán** két könyve: a „Bibliai alapfogalmak” és a „Református hitünk”. Szintén kezdetként

ajánlom az isteni üzenet magjának, esszenciájának: az Evangéliumnak a megértéséhez **Timothy Keller**: Gyülekezet a középpontban című könyvéből az Evangéliumi teológia és az Evangéliumi megújulás című fejezeteket.

2. Szentírás magyarázatok

Természetesen kihagyhatatlan és mellőzhetetlen ismereteket közvetítenek a Szentírás szövegének megértését, helyes értelmezését elősegítő magyarázatok. Ebben a körben fontos elv a „csak tiszta forrásból”, ami nekünk, protestánsoknak még azt is jelenti, hogy lehetőleg – de eleinte mindenképpen – törekedjünk protestáns felekezethez tartozó szerzők munkáit olvasni. Jó szívvel ajánlom erre vonatkozóan **John Stott** magyar nyelven hozzáférhető valamennyi művét: A Hegyi beszéd, Pál levele a rómaiakhoz, Pál levele a galátákhoz, Az efezusi levél, a Timóteushoz írt levelek kommentárjai és Az apostolok cselekedetei. **„A Biblia ma” sorozat** többi szerzőjének

művei és ezek elolvasása tehetik teljessé a Szentírás valamennyi könyvére vonatkozó magyarázatos ismereteinket (R. Brown, M. Wilcoch, B. Webb, D. Kidner, R. Wallace, D. Prior, R. Lucas, D. Jackman)

Az ebben a két pontban felsorolt műveket nevezném én „kötelező olvasmánynak”. Természetesen ez akár több évet is igénybe vehet és közben már át-át nézegethetünk, csemegézhetünk a következő pontokban található, talán könnyedebb műfajú művekhez is.

3. Én **„desszertként”**, finomságként, igazi ínycsekeknek való témákként emlékszem vissza több könyvre is. A „teológia kicsit másként” gyűjtőcímet adnám nekik, mert rámutatnak: egy bizonyos témáról lehet így is gondolkodni, lehet úgy is megközelíteni, nem kizárólag a hagyományos, ortodox módon megismerni, értelmezni. Ezek is keresztyén tartalmat, üzenetet hordoznak, mégis kicsit meglepő, kicsit más, a korábbiakban

„Adjatok hálát az ÚRnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!”

Zsoltárok 105,1

„Azon a napon ezt fogjátok mondani:
Adjatok hálát az ÚRnak, hirdessétek nevét!
Adjátok tudtára nagy tetteit a nemzeteknek!
Emlékeztessétek őket, hogy magasztos az ő neve!
Énekeljete az ÚRnak, mert fenséges tetteket vitt
véghez, hadd tudja meg ezt az egész föld!”

Ézsaiás 12,4-5

megszokottakhoz képest váratlan megközelítésű, kicsit szórakoztató és gyakran agytornára késztető, ingerlő könyvek. Alapvetően református/evangelikál szerzőktől ajánlok most ezek közül három, – engem különösen megragadó – könyvet: **Timothy Keller**: A tékozló Isten, **G. Boyd**: A keresztyén nemzet mítosza, és **U. Wolff**: Hol volt Jézus Nagypéntek és Húsvétvasárnap között?

4. A klasszikus, fegyelmezett „kőkemény és kőkomoly” megközelítésű-szemléletű-tartalmú, **fegyelmezett, szigorú teológiát** közvetítő, meghatározó jelentőségű két szerző művei kihagyhatatlanok erről a listáról. Két korszakos jelentőségű személyiség számunkra protestánsoknak, munkásságuk, műveik alapvető ismerete meglátásom szerint elengedhetetlen. Az egyik személy

Kálvin János, akinek a fő műve, az **Institutió** nekünk reformátusoknak szinte kötelező olvasmány. Ezt darabolva, részekre bontva, időben elnyújtva javasolom olvasni, hiszen a nálunk is hozzáférhető rövidített változata is több mint 300 oldal, a teljes – szintén hozzáférhető – mű pedig közel 2000 oldalnyi terjedelmű. Kálvin életét számtalan szerző dolgozta fel és mutatta be a maga szemszögéből, nekem ezek közül **Alister McGrath: Kálvin élete** című munkája tetszett a legjobban tárgyilagos, tudományos és semleges/előítéletektől mentes megközelítése miatt. A másik klasszikus, iskolateremtő egyéniség **Dietrich Bonhoeffer**, akinek számos műve magyar nyelven is olvasható már, ezek közül nekem meghatározó élményt és ismereteket szerzett és nyújtott a „**Követés**” című munkája. Egy róla szóló átfogó kép kiala-

kításához sok segítséget adott **E. Metaxas: Bonhoeffer (pásztor, mártír, próféta, kém)** című izgalmas, érdekesítő, olvasmányos életrajzi regénye.

5. A **keresztyén könnyedebb**, olvasmányos, már-már szórakoztató műfajba sorolom két szerző több művét is. Ide tartozik nálam **Timothy Keller és C. S. Lewis**. Mindkét író bármelyik munkáját jó szívvel ajánlom. Kellertől például a Találkozás Istennel, Születés, Halál, A házasság, A hit és kételkedés. Lewistől – szintén csak példálódzó jelleggel - a Narnia krónikái, A szeretet négy arca, a Csodák, az Öröm vonzásában című munkáit.

6. Végezetül nem lehet megkezdni a talán legkevésbé szórakoztató hatású, sőt a legfájdalmasabb, a hívők számára is legnehezebben érthető, felfogható kommunikálható, magyarázható témáról: **a szenvedésről szóló irodalmat**. Az ebbe a körbe tartozó számtalan mű közül nekem az alábbiak kerültek ajánlás alapján a kezembe: **C. S. Lewis: A fájdalom, P. Yancey: Hol van Isten, amikor fáj, Cseri Kálmán: Miért engedi Isten?**

Mint minden válogatás, ez a lista is természetesen alapvetően önkényes. A javasolt sorrend is csak ajánlott, egy-egy későbbi ponthoz sorolt mű „előre is hozható”. A

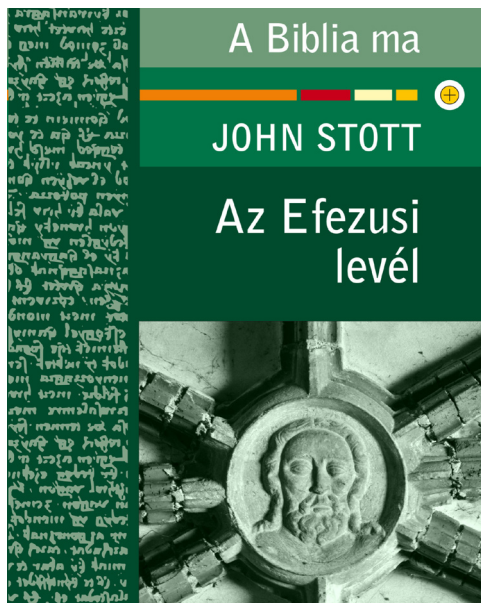
listákon szereplő művek megismerését követően – vagy mellett – ezekkel a szerzőkkel, vagy ezen szerzők által többször hivatkozott más szerzők műveivel az építkezés saját ízlés és igény szerint bővíthető és folytatható...

Ugyanakkor elnézést kell kérjek mindazon szerzőktől, akiknek valamelyik munkájának ezen a listán lenne a helye, de ez elmaradt. Az én mentoraim, segítőim is nyilván egy irányított értékrend birtokában fókuszáltak érdeklődésemet éppen ezekre a szerzőkre. Bízatom minden testvérünket, ossza meg velünk azokat az Isten megismeréséhez vezető műveket, amelyek őt segítették ebben.

Isten és magunk ismerete fontos – olvashattuk. Hozzá kell tegyünk: ezek az ismeretek, megismerések, felismerések, meg tapasztalások akkor érik el igazából a céljukat, az értelmüket és rendeltetésüket, akkor válnak termékennyé, ha általuk, a megismerés során, a megismerés eredményeként egyúttal a mi életünk is átalakul, mi magunk is formálódunk, Istenhez közel, közelebb és még közelebb kerülünk, és embertársaink számára is érzékelhető gyümölcsöket termünk.

Pordán Endre

A bölcsesség forrása

örömhír. Isten örök célja tárul fel benne, hogy Jézus Krisztus által életre hívjon egy új társadalmat, mely a régi világ sötét háttérében fényesen átragyog. Isten új társadalmában ugyanis halál helyett élet honol, elidegenedés és megosztottság helyett egység és megbékélés, gyűlölet és viszály helyett szeretet és békesség, langymeleg megalkuvás helyett nem-lankadó harc a gonosz ellen.

Mindez szépen hangzik, ám gyülekezeteinkben mégis oly gyakran kiütköznek a "régi világ" törvényei. Ezzel az Efézusi levél szerzője is tisztában volt, s ezért nem csak hitünk győzelmes igazságait és Isten dicső célját tárja elénk, hanem ösztönöz is a gonosz elleni harcra, gyakorlati útmutatást nyújt: hogyan valósíthatjuk meg Isten ereje által a megálmódott új társadalmat."

Keddi bibliaóráinkon folyamatosan tanulmányozzuk és beszélgetünk Pál apostolnak az efézusi akhoz írt leveléről. Kiegészítő olvasmányként jó szolgálatot tehet John Stott könyve, melynek előszavából idézünk:

Napjainkban a keresztyén hit sajnálatosan "privatizálódott". Az egyén üdvösségét hirdetjük, de szót sem ejtünk a megváltottak közösségéről. *Keresztyénnek* mondjuk magunkat, de nem *gyülekezeti tagnak*, új életben járunk, de nem élünk új társadalomban.

Ám ha figyelmesen olvassuk az Efézusi levelet, többé nem fogunk "privát" evangéliumot hirdetni. Az Efézusi levél az egyházzól szóló

Gyülekezetünkben is az "új társadalom" kiépülése és megélése a célunk, segíthet ebben az Efézusi levél mélyebb, részletesebb tanulmányozása. Szánjunk rá időt, jöjjünk többen a keddi esti alkalomra, ahol kérdéseket tehetünk fel, beszélgethetünk, egymás hite és meglátásai által tanulhatunk, erősödhetünk. Szeretettel várjuk a Testvéreket!

IFI-program, avagy:

„...legyetek férfiak, legyetek erősek!” (1Kor 16,13)

Gyülekezetünk ifjúságából öt tag (lásd a képet) részt vett egy extrém, keresztyén szervezésű teljesítménytúrán, ön- és Istenismereti programon, férfialkalmon: az XCC-n. Az élmény egészen friss: május második hétvégéjén utaztunk Erdélybe.

Az XCC egy férfifúra. De mégsem egészen az: nehéz mondatokban, szavakban, talán még címszavakban is beszélni róla. Egy kihívás, ahol nem pontosan tudtuk, mi vár ránk, de bele akartunk

vágni. És persze érdekelt is minket, mégis mi ez.

Egyvalami volt egészen világos az elejétől fogva: keresztyén férfi-létünk lesz fejlesztve és próbára téve. És ez mindannyiunkat foglalkoztatott. Jelen írásnak nem célja, hogy általánosan moralizáljon, de szeretnénk tisztázni: mi is úgy látjuk, hogy a nagyvilág mindennapjaiban keresztyén férfi-létünk napról napra megméretik, és gyakran könnyűnek találtatik.

Csapatunk túra után. Gyülekezeti részvevőink közepén balról: K. Papp Benjámin, Csanádi Levente, Pordán Barnabás, Hamar Dávid, Pordán Domonkos

A hétvége mindannyiunknak más kihívást jelentett; az elmékedéseink, élményeink is mások tehát. Az viszont megdöbbenően általános, milyen összefüggésben van férfiúi lelkünk azzal, milyen erők a minket érő testi megpróbáltatások. A hosszú és megerőltető hegyvidéki szakaszok, a hidegben töltött éjszék közben első renden nem a pillanatnyi gyötrelmeinkre gondoltunk; sokkal inkább az egész történet értelmére: mit keresek itt? Mit értem el, és mi hiányzik égetően? Mit tehetnék, hogy ez megváltozzon, mennyi kényelmet kell feladnom érte? Mennyit szenvedett Jézus? Mit értettem meg Jézus munkájából?

Hadd illusztráljuk egy példával, hogy lehet a „túra” nyilvánvalóan fizikai próbáiból szakrális, szellemi tanulságot levonni.

Egyikünknek egy nehezebb hegyi szakaszon sokat kellett támogatnia másikat, egy gyengébb csapatársunkat. Másikunk perceként nekiállt azt magyarázni, hogy miért nem jó ötlet a hegy-

mászás, miért nehéz ez, mit kellene csinálni helyett, „egyikünk” pedig mindig azzal válaszolt neki, hogy ez egy kifogás, amivel csak meg akarja győzni magát arról, hogy abbahagyja. Nagyon frusztrálta és idegesítette, hogy gyengébb társunk így megnehezíti a saját dolgát (és persze az övét, a miénket is). Az járt egyikünk fejében, hogy „miért nem fogja be a száját, és csak rakja egyik lábát a másik után?” Később rájött, hogy ő maga is gyakran így viselkedik az életében: álláskeresésnél, Isten keresésénél. Elkezd, elkezdünk azon kattogni, hogy mi mehet félre, miért nem fog sikerülni, és emiatt nagyon gyakran feladja, feladjuk. Nem tesszük meg az újabb és újabb lépést, amikkel előrébb lehetnénk.

Harcolni akarok a megbénító gondolatok ellen. Nem hagyom, hogy a kifogások megakadályozzák, hogy megmásszam az én hegyeimet. Mert az Isten hegyet mászni hívott el. (Mt 5:14)

Ötünk nevében: Hamar Dávid

„Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.”

Róma 8,16

RENDSZERES ALKALMAINK:

Istentisztelet: vasárnap 10:00 óra

Istentisztelet úrvacsoraosztással:

hónap első vasárnapja 10:00 óra

Gyermekistentisztelet: vasárnap 10:00 óra

Bibliaóra: kedd 18:00 óra

Ifjúsági óra: péntek 18:00 óra

Hivatal: kedd 17:00-18:00 óra
illetve megbeszélés szerint

KAPCSOLAT:

Árpádföldi Református Gyülekezet

Lelkipásztor: Nyikos András

Telefon: 0630/483-4638

e-mail: budapest-arpadfold@reformatus.hu

Bankszámlaszám: 12010879-01430756-00100005

Adószám: 18519156-1-42

Honlap: www.arpadfoldiref.hu

YouTube csatorna: Református Gyülekezet Árpádföld